

Encara que ara et regalen uns diaris, sempre hi ha gent que per sobre, per un costat o per sota, mata el temps avorrit del viatge llegint en el diari d'altri. Una mena de socialització de la comunicació, un aprofitament de recursos, i, segons com ho faci, una certa impertinència.

El diari que ha comprat un altre ens indica com pot ser aquella persona. No és el mateix adquirir "La Vanguardia", que "La Razón" o "El periodico" en català. Ràpidament fem un cert judici, i intentem esbrinar si el vestit, l'aire personal i fins la forma de llegir confirma les nostres sospites.

I, ara, et podries preguntar. Estàs ben informat del que passa en el món?. Quines són les fonts d'informació?. N'hi ha tantes! I totes elles tan condicionades, que és urgent aprendre a "llegir" i sobre tot a passar-ho pel sedàs de la pròpia consciència.

T'has parat al bell mig de la Rambla de Catalunya. És clar, la consciència! Aquesta també és la principal font de reflexió, un espai habitat per Aquell que no llegeix el diari del veïns, sinó el teu, el personal. I en aquests moments et diu: "Què en penses del que està passant? M'interessa la teva opinió. O és que no la vols dir a Qui tant t'estima?". Torno a caminar.

(Ampliació: 1ª. Carta als Tessalonicens 5, 12-28) .

- Reconegueu l'esforç d'aquells que treballen entre vosaltres.
 - Animeu als temorencs
 - Viviu sempre contents
 - Examineu-ho tot i quedeu-vos amb el que és bo.
-